

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

4. srpnja 2018.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – članak 49. UFEU-a – Porez na dobit — Nacionalni porezni propis koji prijenos gubitaka stalne poslovne jedinice koja se nalazi na nacionalnom području, a pripada društvu sa sjedištem u drugoj državi članici, na rezidentno društvo koje je dio iste grupe uvjetuje time da je gubitke nemoguće iskoristiti za potrebe stranog poreza”

U predmetu C-28/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Østre Landsret (Žalbeni sud regije Istok, Danska), odlukom od 1. studenoga 2016., koju je Sud zaprimio 19. siječnja 2017., u postupku

NN A/S

protiv

Skatteministeriet,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (izvjestitelj), A. Arabadjiev i S. Rodin, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. studenoga 2017.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za NN A/S, A. Ottosen, *advokat*,
- za dansku vladu, J. Nymann-Lindegren i C. Thorning, u svojstvu agenata, uz asistenciju S. Riisgaarda, *advokat*,
- za njemačku vladu, T. Henze, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, W. Roels i R. Lyal, u svojstvu agenata, uz asistenciju H. Peytza, *advokat*,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 21. veljače 2018.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 49. UFEU-a.

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između NN A/S, društva osnovanog prema danskom pravu, i Skatteministeriet (Ministarstvo oporezivanja, Danska) u vezi s odbijanjem potonjeg da tom društvu odobri odbitak gubitaka danske podružnice njegova švedskog društva koji od njegova oporezivog prihoda.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

3 Članak 7. stavak 1. Konvencije nordijskih zemalja o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u području oporezivanja prihoda i imovine, sklopljene 23. rujna 1996. u Helsinkiju (BKI br. 92 od 25. 6. 1997., u daljnjem tekstu: Nordijska konvencija), određuje:

„Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo za onaj iznos dobiti koji je ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.”

4 Na temelju članka 25. Nordijske konvencije države ugovornice odlučile su neutralizirati dvostruko oporezivanje stalnih poslovnih jedinica metodom „uračunavanja”. S te osnove država u kojoj poduzetnik rezidentan odobrava odbitak u iznosu poreza na prihod plaćenoga u državi izvora prihoda.

Dansko pravo

5 Na temelju članka 31. stavka 1. selskabsskattelova (Zakon o porezu na dobit), na danska društva koja su dio grupe društava primjenjuje se obvezno zajedničko oporezivanje. Zajednički porez plaća konačno društvo majka (ili holding društvo) ako je ono porezni obveznik u Danskoj ili, ako to nije slučaj, rezidentno društvo grupe, nazvano „društvo za upravljanje”.

6 Nacionalno zajedničko oporezivanje temelji se na načelu teritorijalnosti poreza u Danskoj. U skladu s tim načelom, rezultati društava koji i stalnih poslovnih jedinica grupe sa sjedištem izvan Danske nisu uključeni u rezultat grupe koji se oporezuje u Danskoj, osim ako se ta grupa nije odlučila za primjenu međunarodnog sustava zajedničkog oporezivanja, u skladu s člankom 31. A Zakona o dobiti. S druge strane, doseg zajedničkog oporezivanja grupe obuhvaća sva društva i stalne poslovne jedinice grupe sa sjedištem u Danskoj.

7 Taj doseg također obuhvaća stalne poslovne jedinice s poslovnim nastanom u Danskoj koje pripadaju društvima grupe koja imaju svoje sjedište u inozemstvu. Međutim, u tom slučaju na odbitak gubitaka utvrđenih u danskoj podružnici društva koje svoje sjedište ima u drugoj državi članici od zajedničkog porezni rezultat grupe primjenjuju se posebna pravila, navedena u drugoj rečenici članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit, u skladu s kojim:

„Gubitak stalne poslovne jedinice može se odbiti od prihoda drugih društava samo ako pravila primjenjiva u stranoj zemlji [...] u kojoj društvo ima sjedište ne omogućavaju uzimanje u obzir tog gubitka radi određivanja oporezivog prihoda društva u stranoj zemlji [...] ili ako je odabrano zajedničko oporezivanje na temelju članka 31. A [...]”.

8 Iz obrazloženja uz Zakon o porezu na dobit, na koji upućuje sud koji je uputio zahtjev, proizlazi da je cilj te odredbe spriječiti da u situacijama s prekograničnim elementom dođe do višestrukog odbijanja poreznog gubitka.

9 Planak 5. G ligningslova (Zakon o utvrđivanju osnovice za oporezivanje) određuje:

„Porezni obveznici koji su obuhvaćeni područjem primjene Planak 1. kildeskattelovenen [(Zakon o oporezivanju po odbitku)], Planak 1. Zakona o porezu na dobit ili Planak 1. fondsbekskattingslovenen [(Zakon o oporezivanju investicijskih fondova)] ne mogu odbiti rashode koji se sukladno stranim poreznim propisima mogu odbiti od prihoda koji se ne uzimaju u obzir pri određivanju poreza u Danskoj. Isto vrijedi ako se, u skladu sa stranim poreznim propisima, odbitak rashoda može prenijeti i odbiti od prihoda društava grupe [vidjeti Planak 3. B skattekontrollovenen (Zakon o poreznim postupcima)] pod uvjetom da se potonji ne uzimaju u obzir pri određivanju poreznog rezultata u Danskoj.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 NN je holding društvo danske grupe koja među ostalim uključuje dva švedska društva kćeri, Sverige 1 AB i Sverige 2 AB, koji su svako vlasnici podružnice u Danskoj, odnosno C i B. Te dvije podružnice spojile su se u jednu podružnicu A prijenosom podružnice B na društvo Sverige 1 AB.

11 U Švedskoj je grupa odlučila da se transakcija porezno tretira kao restrukturiranje djelatnosti, što je, prema navodima suda koji je uputio zahtjev, neoporeziva transakcija u toj državi članici. Zato na temelju prijenosa *goodwill*a koji je stvorila podružnica B na podružnicu A nije nastalo pravo na amortizaciju u Švedskoj.

12 S druge strane, u Danskoj je spajanje oporezovano kao prijenos imovine po tržišnoj vrijednosti, što je omogućilo podružnici A da amortizira trošak stjecanja *goodwill*a koji je stvorila podružnica B i stoga iskaže negativni rezultat u poslovnoj godini 2008.

13 Međutim, danska uprava je odbila da se u toj poslovnoj godini gubitak podružnice A odbije od zajedničkog ukupnog prihoda grupe, kao što je to zahtijevao NN. Ta uprava je odbijanje utemeljila na činjenici da je to protivno drugoj rečenici Planak 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit s obzirom na to da se taj gubitak u Švedskoj mogao odbiti od oporezivog rezultata švedskog društva koje je vlasnik podružnice.

14 NN je protiv te odluke o odbijanju, koju je potvrdio Landsskatteretten (Državna porezna komisija, Danska), podnio žalbu pred Østre Landsret (Žalbeni sud regije Istok, Danska).

15 U tim okolnostima taj sud odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Koje činjenice treba uzeti u obzir prilikom ocjenjivanja toga primjenjuje li se na rezidentna društva, u situaciji poput one o kojoj je ovdje riječ, a u pogledu odbitka gubitka, 'ekvivalentan uvjet' u smislu presude od 6. rujna 2012., Philips Electronics UK (C-18/11, EU:C:2012:532, t. 20.), kao što je onaj koji se primjenjuje na podružnice nerezidentnih društava?

2. Pod pretpostavkom da danski porezni propisi ne sadržavaju razliku u postupanju poput one o kojoj je riječ u predmetu u kojem je donesena presuda od 6. rujna 2012., Philips Electronics UK (C-18/11, EU:C:2012:532), predstavlja li zabrana odbitka poput one opisane gore – u slučaju kad je gubitak stalne poslovne jedinice nerezidentnog društva također podvrgnut ovlasti oporezivanja države domaćina – sama po sebi ograničenje prava na slobodu poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a koje treba opravdati važnim razlozima u općem interesu?

3. Ako je odgovor potvrđan, može li se takvo ograničenje opravdati interesom sprežavanja dvostrukog odbitka gubitka, ciljem osiguravanja uravnotežene raspodjele ovlasti oporezivanja među državama članicama ili kombinacijom jednog i drugog?

4. Ako je odgovor potvrđan, je li takvo ograničenje proporcionalno?”

O prethodnim pitanjima

16 Sud koji je uputio zahtjev svojim pitanjima u biti pita treba li članak 49. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo u području oporezivanja grupa, u skladu s kojim rezidentna društva mogu od svojeg ukupnog rezultata odbiti gubitke rezidentne stalne poslovne jedinice nerezidentnog društva kćeri grupe samo u slučaju kada pravila primjenjiva u državi članici u kojoj to društvo kći ima sjedište ne omogućavaju odbitak tih gubitaka od oporezivog rezultata tog društva.

Uvodna očitovanja

17 Sloboda poslovnog nastana, koju članak 49. UFEU-a priznaje građanima Europske unije, u skladu s člankom 54. UFEU-a uključuje, za društva osnovana sukladno pravu neke države članice, a čije se registrirano sjedište, središnja uprava ili glavno mjesto poslovanja nalazi unutar Unije, pravo obavljanja vlastite djelatnosti u drugim državama članicama posredstvom društva kćeri, podružnice ili zastupništva.

18 Da bi pravo države članice predstavljalo prepreku slobodi poslovnog nastana društava potrebno je da iz njega proizlazi razlika u postupanju na štetu društava koja ostvaruju tu slobodu, da se razlika u postupanju odnosi na objektivno usporedive situacije i da nije opravdana važnim razlogom u općem interesu (vidjeti u tom smislu presudu od 25. veljače 2010., X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, t. 20.).

Različito postupanje

19 Na temelju članka 31. stavka 1. Zakona o porezu na dobit, na rezidentna društva koja su dio iste grupe primjenjuje se zajedničko oporezivanje. Prema objašnjenjima suda koji je uputio zahtjev, to nacionalno zajedničko oporezivanje grupe na temelju se primjenjuje na danske stalne poslovne jedinice stranih društava koja su članovi grupe.

20 Međutim, u skladu s drugom rečenicom članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit, gubitak stalne poslovne jedinice koja se nalazi u Danskoj, a koja pripada nerezidentnom društvu koje je dio grupe može se odbiti od prihoda grupe koji je oporeziv u Danskoj samo ako se taj gubitak ne može uzeti u obzir za izračun oporezivog prihoda nerezidentnog društva na temelju zakonodavstva države u kojoj ima sjedište. Ista odredba propisuje da se taj uvjet ne može primijeniti u slučaju – koji nije predmet prethodnih pitanja – da se grupa odlučila za međunarodni sustav zajedničkog oporezivanja.

21 Stranke glavnog postupka imaju različita mišljenja o pitanju uspostavlja li se pravilom navedenim u drugoj rečenici članka 31. stavka 2. Zakona o oporezivanju društava razlika u

postupanju koja ima nepovoljan učinak na ostvarivanje slobode poslovnog nastana.

22 Prema mišljenju danske vlade, na takvo pitanje valja odgovoriti negativno, kao što proizlazi iz tumačenja *a contrario* presude od 6. rujna 2012., Philips Electronics UK (C-18/11, EU:C:2012:532).

23 S tim u vezi, u predmetu koji je doveo do te presude sud koji je uputio zahtjev pitao se o usklađenosti sa slobodom poslovnog nastana odredbi britanskog prava koje su mogućnost da se putem porezne olakšice za grupu na rezidentno društvo prenesu gubici rezidentne stalne poslovne jedinice nerezidentnog društva podvrgnule uvjetu koji je usporediv onom iz druge rečenice članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit.

24 U toj presudi Sud je presudio da je takav uvjet bio protivan slobodi poslovnog nastana s obzirom na to da se na prijenos gubitaka rezidentnog društva na drugo rezidentno društvo iste grupe nije primjenjivao ekvivalentni uvjet.

25 Međutim, danska vlada ističe da dansko zakonodavstvo, upravo suprotno, utvrđuje ekvivalentni uvjet za rezidentna društva. Naime, članak 5. G Zakona o utvrđivanju osnovice za oporezivanje propisuje da društva ne mogu odbiti rashode koji se vežu na temelju poreznih propisa druge države mogu odbiti od oporezivih prihoda u toj državi. Taj članak stoga isključuje odbitak od rezultata grupe oporezivog u Danskoj gubitaka rezidentnog društva koji nerezidentnog društva grupe ako se ti gubici mogu odbiti na temelju prava države članice u kojoj nerezidentno društvo ima sjedište.

26 Danska vlada stoga smatra da nacionalno pravo ne uspostavlja takvu razliku u postupanju između stalne poslovne jedinice i podružnice kakva je bila ona za koju je Sud smatrao da je protivna slobodi poslovnog nastana u presudi od 6. rujna 2012., Philips Electronics UK (C-18/11, EU:C:2012:532).

27 Međutim, tužitelj u glavnom postupku napominje da druga rečenica članka 31. stavka 2. Zakona o utvrđivanju osnovice za oporezivanje uspostavlja razliku u postupanju drukčije naravi.

28 NN naime pojašnjava da se gubici stalne poslovne jedinice koja se nalazi u Danskoj, a pripada društvu grupe koje je također rezidentno, mogu bez ograničenja odbiti od oporezivog rezultata grupe u Danskoj. U glavnom postupku NN ističe da bi se, u slučaju da je danska stalna poslovna jedinica pripadala jednoj od njegovih danskih društava koji, njezini gubici mogli u svakom slučaju odbiti od rezultata grupe.

29 U tom pogledu valja utvrditi da porezno zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku zaista uspostavlja razliku u postupanju. Naime, porezni tretman danske grupe koja preko nerezidentnog društva koji ima stalnu poslovnu jedinicu u Danskoj je, na temelju druge rečenice članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit, manje povoljan od onog grupe koja sva društva imaju sjedište u Danskoj.

30 Ta razlika u postupanju može učiniti manje privlačnim ostvarivanje slobode poslovnog nastana osnivanjem društava koji u drugim državama članicama. Međutim, ta razlika nije u skladu s odredbama Ugovora samo ako se odnosi na objektivno usporedive situacije.

Usporedivost situacija

31 Valja podsjetiti da prema sudskoj praksi Suda usporedivost situacije s prekograničnim elementom i unutarnje situacije treba ispitati vodeći računa o cilju predmetnih nacionalnih odredaba (presude od 25. veljače 2010., X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, t. 22.; od 12. lipnja

2014., SCA Group Holding i dr., C-39/13 do C-41/13, EU:C:2014:1758, t. 28.; od 22. lipnja 2017., Bechtel, C-20/16, EU:C:2017:488, t. 53., i od 12. lipnja 2018., Bevola i Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, t. 32.).

32 U predmetnom služaju, iz sadržaja druge rešenice članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit i iz pojašnjenja danske vlade u vezi s tom odredbom proizlazi da je njezin cilj sprežavanje dvostrukog odbitka gubitaka.

33 Sud je u vezi s mjerama koje država članica propisuje radi sprežavanja ili ublažavanja dvostrukog oporezivanja dobiti rezidentnog društva presudio da se društva koja imaju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi naželno ne nalaze u situaciji koja se može usporediti s društvima koja imaju rezidentnu stalnu poslovnu jedinicu (presuda od 12. lipnja 2018., Bevola i Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, t. 37.).

34 Po analogiji treba dakle smatrati, u vezi s mjerama namijenjenima sprežavanju dvostrukog oporezivanja gubitaka, da se ni grupa žije nerezidentno društvo kži ima rezidentnu poslovnu jedinicu ne nalazi situaciji usporedivoj s onom u kojoj se nalazi grupa žije su društvo kži i poslovna jedinica tog društva također rezidentni.

35 Mežutim, potrebno je odvojeno razmotriti služaj u kojem više ne postoji mogućnost odbitka gubitaka nerezidentnog društva kžeri pripisivih poslovnoj jedinici rezidentnoj u državi članici u kojoj društvo kži ima sjedište. Naime, u tom služaju, iz gledišta cilja sprežavanja dvostrukog oporezivanja svojih gubitaka, grupa žije društvo kži ima sjedište u drugoj državi članici ne nalazi se u situaciji koja je različita od one u kojoj se nalazi žisto nacionalna grupa. Dakle, na mogućnost plažanja dviju grupa na isti nažin utježu gubici njihovih stalnih poslovnih jedinica (vidjeti u tom smislu presudu od 12. lipnja 2018., Bevola i Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, t. 38.).

36 Tožno je da druga rešenica članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit otklanja razliku u postupanju „ako pravila primjenjiva u stranoj zemlji [...] u kojoj društvo ima sjedište ne omogužavaju uzimanje u obzir tog gubitka” na nažin da u tom služaju dopušta odbitak gubitaka rezidentne poslovne jedinice nerezidentnog društva kžeri od prihoda grupe.

37 Mežutim, ne može se isključiti da takav odbitak, žak i ako je dopušten propisima strane države, u stvarnosti neže biti moguć, osobito u služaju u kojem je nerezidentno društvo kži konažno prekinulo svu djelatnost.

38 Stoga se razlika u postupanju navedena u tožki 29. ove presude može, barem u tom služaju, odnositi na objektivno usporedive situacije.

Opravdanje ograniženja

39 Sud koji je uputio zahtjev pita se može li se ta razlika u postupanju opravdati ciljem osiguravanja uravnotežene raspodjele ovlasti oporezivanja mežu državama članicama ili sprežavanja dvostrukog oporezivanja gubitaka.

40 S tim u vezi valja istaknuti da prvi razlog nije relevantno opravdanje. Naime, ako bi se gubitak stalne poslovne jedinice mogao odbiti i od oporezivog rezultata grupe u državi članici u kojoj se ta poslovna jedinica nalazi i od rezultata nerezidentnog društva kžeri spomenute grupe, tom mogućnosti dvostrukog odbitka ne bi se dala prednost nijednoj od predmetnih država na štetu druge. To stoga ne bi utjecalo na uravnoteženu raspodjelu ovlasti oporezivanja mežu tim državama. Nedostatak pravila poput onog iz druge rešenice članka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit doveo bi samo do gubitka poreznog prihoda za jednu od dviju država.

41 Drugo opravdanje, koje se temelji na sprežavanju dvostrukog odbitka gubitaka, isti?e danska vlada.

42 Sud je s tim u vezi ve? presudio da države ?lanice moraju biti sposobne sprije?iti rizik dvostrukog uzimanja u obzir gubitaka (presude od 13. prosinca 2005., Marks & Spencer, C-446/03, EU:C:2005:763, t. 47., i od 15. svibnja 2008., Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, t. 35.).

43 To?no je da se u situaciji u kojoj prihod poslovne jedinice oporezuju dvije države ?lanice ?ini opravdanim da se troškovi te poslovne jedinice mogu odbiti od tog prihoda u jednom i u drugom poreznom sustavu, sukladno nacionalnim pravilima.

44 Me?utim, zaklju?ak o postojanju takve situacije ne može se izvesti samo na temelju okolnosti da države ?lanice istodobno izvršavaju svoju ovlast oporezivanja nad rezultatom iste stalne poslovne jedinice, kao što je to u glavnom postupku slu?aj Kraljevine Danske i Kraljevine Švedske.

45 Naime, ne mogu se zanemariti porezne konvencije izme?u država ?lanica koje su namijenjene upravo sprežavanju dvostrukog oporezivanja. U tom su pogledu, kako proizlazi iz pisanih o?itovanja Europske komisije kao i odgovora koje je zastupnik NN-a dao na pitanja postavljena na raspravi, odnosi izme?u Kraljevine Danske i Kraljevine Švedske ure?eni Nordijskom konvencijom.

46 Me?utim, u skladu s ?lankom 25. te konvencije, ako osoba rezidentna u Švedskoj prima prihode koji su oporezivi u drugoj državi ugovornici, Kraljevina Švedska dopušta odbitak od poreza na prihod iznosa koji odgovara porezu na prihod pla?enom u drugoj državi.

47 S obzirom na taj mehanizam, paralelno izvršavanje poreznih nadležnosti Kraljevine Danske i Kraljevine Švedske ne obvezuje švedsko društvo koje ima stalnu poslovnu jedinicu u Danskoj da dvaput plati porez na prihod. U tim okolnostima mogu?nost, na koju se poziva danska grupa kojoj pripada švedsko društvo, da se gubici takve poslovne jedinice odbiju dva puta, odnosno u okviru jednog i drugog nacionalnog poreznog sustava, nije pravedna.

48 Druga re?enica ?lanka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit ima za cilj upravo sprežavanje predmetne grupe da isti gubitak iskoristi dva puta. U nedostatku takve odredbe, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u to?ki 75. svojeg mišljenja, situacija s prekograni?nim elementom davala bi neopravdanu prednost u odnosu na usporedivu unutarnju situaciju, u kojoj dvostruki odbitak nije mogu?. Razlika u postupanju koju uspostavlja nacionalno zakonodavstvo stoga je opravdana.

49 Ta razlika u postupanju osim toga mora biti proporcionalna svojem cilju, kao što je to bilo navedeno u to?ki 18. ove presude.

50 Pravilo poput onog iz druge re?enice ?lanka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit prekora?ilo bi ono što je nužno za sprežavanje dvostrukog odbitka gubitka ako bi imalo za u?inak da grupu liši svake mogu?nosti da odbije gubitak rezidentne podružnice u situaciji s prekograni?nim elementom poput one o kojoj je rije? u glavnom postupku.

51 To bi prema sudu koji je uputio zahtjev mogao biti slu?aj u glavnom postupku.

52 Naime, budu?i da se gubitak stalne poslovne jedinice u Danskoj švedskog društva k?eri NN-a na?elno može odbiti od rezultata tog društva k?eri, oporezivog u Švedskoj, on se ne može odbiti od rezultata grupe oporezive u Danskoj, na temelju pravila iz druge re?enice ?lanka 31. stavka 2.

Zakona o porezu na dobit.

53 Me?utim, gubitak proizlazi iz spajanja dviju danskih podružnica grupe i odluke potonje – što je dopušteno švedskim pravom – da se to spajanje u Švedskoj porezno tretira kao restrukturiranje djelatnosti, koje je u toj državi neoporezivo. To ima za posljedicu da u praksi ne bi bilo mogu?e odbiti gubitak od rezultata švedskog društva k?eri.

54 U takvom slu?aju nacionalne odredbe o kojima je rije? u glavnom postupku, koje imaju za posljedicu, prema navodima suda koji je uputio zahtjev, to da dansku grupu lišavaju svake stvarne mogu?nosti odbitka gubitka rezidentne stalne poslovne jedinice njezina nerezidentnog društva k?eri, povre?uju na?elo proporcionalnosti.

55 Me?utim, to na?elo bi bilo poštovano kada bi bilo dopušteno da se, iznimno od pravila iz druge re?enice ?lanka 31. stavka 2. Zakona o porezu na dobit, gubitak rezidentne poslovne jedinice nerezidentnog društva k?eri danske grupe odbije od rezultata te grupe ako ta grupa dokaže da je odbitak gubitka od rezultata njezina društva k?eri stvarno nemogu? u drugoj državi ?lanici.

56 Na sudu koji je uputio zahtjev je da ocijeni je li u glavnom postupku, što se ti?e danske podružnice švedskog društva k?eri NN-a, rije? o takvom slu?aju.

57 Sudu koji je uputio zahtjev stoga valja odgovoriti da ?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se na?elno ne protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog o kojem je rije? u glavnom postupku, u skladu s kojim rezidentna društva grupe mogu od svojeg ukupnog rezultata odbiti gubitke rezidentne stalne poslovne jedinice nerezidentnog društva k?eri te grupe samo u slu?aju kada pravila primjenjiva u državi ?lanici u kojoj to društvo k?i ima sjedište ne omogu?avaju odbitak tih gubitaka od rezultata tog društva, ako se to zakonodavstvo primjenjuje zajedno s konvencijom o spre?avanju dvostrukog oporezivanja koja u toj državi ?lanici dopušta da se od poreza na prihod koji duguje društvo k?i odbije iznos jednak porezu na prihod pla?enom s osnove djelatnosti te poslovne jedinice u državi ?lanici na ?ijem se podru?ju nalazi. Me?utim, ?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se protivi takvo zakonodavstvo ako njegova primjena ima za u?inak da je spomenuta grupa lišena svake stvarne mogu?nosti odbitka navedenih gubitaka od svojeg ukupnog rezultata, a odbitak tih gubitaka od rezultata tog društva k?eri nije mogu? u državi ?lanici na ?ijem podru?ju ono ima sjedište, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Troškovi

58 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vije?e) odlu?uje:

?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se na?elno ne protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog o kojem je rije? u glavnom postupku, u skladu s kojima rezidentna društva grupe mogu od svojeg ukupnog rezultata odbiti gubitke rezidentne stalne poslovne jedinice nerezidentnog društva k?eri te grupe samo u slu?aju kada pravila primjenjiva u državi ?lanici u kojoj to društvo k?i ima sjedište ne omogu?avaju odbitak tih gubitaka od rezultata tog društva, ako se to zakonodavstvo primjenjuje zajedno s konvencijom o spre?avanju dvostrukog oporezivanja koja u toj državi ?lanici dopušta da se od poreza na prihod koji duguje društvo k?i odbije iznos jednak porezu na prihod pla?enom s osnove djelatnosti te poslovne jedinice u državi ?lanici na ?ijem se podru?ju nalazi. Me?utim, ?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se protivi takvo zakonodavstvo ako njegova primjena ima za u?inak da je spomenuta grupa lišena svake stvarne mogu?nosti odbitka navedenih gubitaka od svojeg ukupnog rezultata, a odbitak tih

gubitaka od rezultata tog društva k?eri nije mogu? u državi ?lanici na ?ijem podru?ju ono ima sjedište, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Potpisi

* Jezik postupka: danski